

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β'

1 Παῦλος, ἀπόστολος Χριστοῦ Ἰησοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, 2 Τιμοθέῳ ἀγαπητῷ τέκνῳ χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

3 Χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν περὶ σοῦ μνείαν ἐν ταῖς δεήσεσί μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας, 4 ἐπιποθῶν σε ἵδεῖν, μεμνημένος σου τῶν δακρύων, ἵνα χαρᾶς πληρωθῶ, 5 ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυποκρίτου πίστεως, ἥτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμῃ σου Λωίδι καὶ τῇ μητρὶ σου Εὐνίκῃ, πέπεισμαι δὲ ὅτι καὶ ἐν σοὶ.

6 Δι’ ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἔστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου. 7 Οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς Πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ. 8 Μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν μηδὲ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, 9 τοῦ σώσαντος ἡμᾶς καὶ καλέσαντος κλήσει ἀγίᾳ, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ’ ἴδιαν πρόθεσιν καὶ χάριν, τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰώνιων, 10 φανερωθεῖσαν δὲ τοῦ διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 11 εἰς ὃ ἐτέθην ἔγὼ κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. 12 Δι’ ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ’ οὐκ ἐπαισχύνομαι. Οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι ὅτι δυνατός ἔστι τὴν παραθήκην μου φυλάξαι εἰς

ΠΡΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΝ Β'

Χαιρετισμός

1 Ἐγὼ δὲ Παῦλος, ἀπόστολος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴ ζωὴ ποὺ ὑποσχέθηκε ὁ Θεὸς καὶ παρέχεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2 ἀπευθύνομαι στὸν Τιμόθεο, τὸ ἀγαπητὸ τέκνο. Χάρι, ἔλεος, εὐλογία νὰ είναι σὲ σένα ἀπὸ τὸ Θεὸ πατέρα καὶ τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ τὸν Κύριό μας.

Εὐχαριστία γιὰ τὸν Τιμόθεο

3 Εὐχαριστῶ τὸ Θεό, τὸν ὅποιο λατρεύω πατροπαραδότως μὲ καθαρὴ συνείδησι, καθὼς πάντοτε σὲ ἐνθυμοῦμαι στὶς προσευχές μου νύκτα καὶ ἡμέρα. 4 Ἐνθυμοῦμαι τὰ δάκρυά σου (κατὰ τὴν ὥρα τοῦ χωρισμοῦ), καὶ ἔχω μεγάλο πόθο νὰ σὲ ἰδῶ, γιὰ νὰ γεμίσω ἀπὸ χαρά. 5 Ἐνθυμοῦμαι τὴν ἀνυπόχριτη πίστι σου, ἡ ὅποια κατώκησε πρῶτα στὴ γιαγιά σου Λωίδα καὶ τῇ μητέρᾳ σου Εὐνίκη, εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι κατοικεῖ καὶ σὲ σένα.

Ἀνδρεία καὶ κακοπάθεια γιὰ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου

6 Γι’ αὐτὸ τὸ λόγο σοῦ ὑπενθυμίζω νὰ ἀναζωπυρώνῃς τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ποὺ είναι σὲ σένα κατόπιν τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν μου (κατὰ τὴ χειροτονία σου). 7 Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς ἔδωσε Πνεῦμα δειλίας, ἀλλ’ ἀνδρείας καὶ ἀγάπης καὶ διδάσκαλίας. 8 Νὰ μὴν ἐντραπῆς λοιπὸν νὰ δίνῃς μαρτυρία γιὰ τὸν Κύριό μας. Οὔτε γιὰ μένα νὰ ἐντραπῆς, τὸν φυλακισμένο γιὰ χάρι του. Ἀλλὰ κακοπάθησε καὶ σὺ γιὰ τὸ εὐαγγέλιο μὲ τὴ δύναμι τοῦ Θεοῦ, 9 ὃ ὁ ὄποιος μᾶς ἔσωσε καὶ μᾶς κάλεσε μὲ κλῆσι τιμητική, ἔνδοξη, ὅχι γιὰ τὰ ἔργα μας, ἀλλ’ ἀπὸ δικῆ του πρωτοβουλία, καὶ διότι προαιωνίως μᾶς δόθηκε χάρι, χάρι διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. 10 Αὐτὴ δὲ ἡ χάρι φανερώθηκε τώρα μὲ τὴν ἐμφάνισι στὴ γῆ τοῦ σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὄποιος κατήργησε τὸ θάνατο καὶ ἔφερε στὸ φῶς ζωὴν καὶ ἀθανασία διὰ τοῦ εὐαγγελίου, 11 γιὰ τὸ ὄποιον ἔγὼ ὠρίσθηκα κήρυξ καὶ ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος τῶν ἔθνων. 12 Γι’ αὐτὸ καὶ ὑφίσταμαι αὐτὰ τὰ παθήματα, ἀλλὰ δὲν ἐντρέπομαι. Διότι γνωρίζω σὲ ποιόν ἔχω ἐμπιστευθῆ, καὶ εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ἔχει τὴ δύναμι νὰ φυλάξῃ τὸ θησαυρό μου (τὸ μισθὸ γιὰ τὸ ἔργο καὶ τὰ παθήματά μου) γιὰ τὴν ἡμέρα ἐκείνη (τῆς κρίσεως καὶ

έκεινην τὴν ἡμέραν. **13** Υποτύπωσιν ἔχει ὑγιαινόντων λόγων ὃν παρ' ἐμοῦ ἥκουσας, ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. **14** Τὴν καλὴν παραθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἅγιου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.

15 Οἶδας τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὃν ἐστι Φύγελος καὶ Ἐρμογένης. **16** Δῷ οὐδεος ὁ Κύριος τῷ Ὁνησιφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπαισχύνθη, **17** ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ρώμῃ σπουδαιότερον ἐζήτησέ με καὶ εὗρε. **18** Δῷ αὐτῷ ὁ Κύριος εὑρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

2 Σὺ οὖν, τέκνον μου, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, **2** καὶ ἀ ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. **3** Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. **5** ΕἏν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. **6** Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. **7** Νόει ἀ λέγω. Δῷ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.

8 Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγηρμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, **9** ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. **10** Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῇς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου. **11** Πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γάρ συναπεθάνομεν, καὶ συζήσομεν·

ἀνταποδόσεως). **13** Ως ὑπόδειγμα ὑγιοῦς διδασκαλίας νὰ ἔχῃς ὅσα ἄκουσες ἀπὸ μένα, μαζὶ μὲ πίστι καὶ ἀγάπη, ὅπως θέλει (αὐτὲς τὶς ἀρετὲς) ὁ Ἰησοῦς Χριστός. **14** Τὸν πολύτιμο θησαυρὸν (τῆς ἀληθείας) ποὺ σοῦ ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεὸς φύλαξε μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Ἅγιου Πνεύματος ποὺ κατοικεῖ μέσα μας.

Παραδείγματα κακῆς καὶ καλῆς διαγωγῆς πρὸς τὸν ἀπόστολο

15 Τὸ ξέρεις, ὅτι μὲ ἐγκατέλειψαν ὅλοι αὐτοί, ποὺ εἶναι τώρα στὴν ἐπαρχία τῆς Ἀσίας. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὁ Φύγελλος καὶ ὁ Ἐρμογένης. **16** Νὰ δώσῃ ὁ Κύριος ἔλεος στὴν οἰκογένεια τοῦ Ὁνησιφόρου, διότι πολλὲς φορὲς μὲ ἀνακούφισε, καὶ γιὰ τὴ φυλάκισί μου δὲν ἐντράπηκε, **17** ἀλλ' ὅταν ἥλθε στὴ Ρώμη μὲ ἀναζήτησε μὲ μεγαλύτερη προθυμία καὶ μὲ βρῆκε. **18** Νὰ τοῦ δώσῃ ὁ Κύριος νὰ βρῇ ἔλεος ἀπὸ τὸν Κύριο ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Καὶ πόσες ὑπηρεσίες μοῦ προσέφερε στὴν Ἐφεσο, σὺ γνωρίζεις καλλίτερα.

Κακοπάθεια γιὰ τὸ εὐαγγέλιο. Παραδείγματα κακοπαθείας

2 Σὺ δέ, τέκνο μου, νὰ ἐνδυναμώνεσαι μὲ τὴ χάρι, ἡ δοπία δίνεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **2** Καὶ ὅσα ἄκουσες ἀπὸ μένα βεβαιωμένα ἀπὸ πολλοὺς μάρτυρες, αὐτὰ νὰ διδάξῃς σὲ πιστοὺς ἀνθρώπους, οἱ δοποῖοι θὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ διδάξουν καὶ ἄλλους. **3** Σὺ λοιπὸν κακοπάθησε σὰν καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. **4** Κανεὶς στρατιώτης δὲν παραδίδεται στὶς ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς, γιὰ ν' ἀρέσῃ σ' ἐκεῖνον, ὁ δοποῖος τὸν στρατολόγησε. **5** Καὶ ἐὰν ἐπίσης εἶναι κανεὶς ἀθλητής, δὲν στεφανώνεται, ἐὰν δὲν ἀγωνισθῇ σκληρά. **6** Ὁ γεωργός, ὁ δοποῖος πρῶτα κοπιάζει, δύναται ἔπειτα ν' ἀπολαμβάνῃ τοὺς καρπούς. **7** Νὰ ἐννοῆσι αὐτὰ ποὺ λέγω. Εἴθε νὰ σοῦ δώσῃ δὲ ὁ Κύριος φωτισμὸν γιὰ νὰ ἐννοῆσι (ὅχι μόνον αὐτὰ ποὺ λέγω, ἀλλὰ) ὅλα.

8 Νὰ σκέπτεσαι τὸν Ἰησοῦ Χριστό, ἀναστημένο ἐκ νεκρῶν, καταγόμενο ἀπὸ τὸ Δαβίδ, συμφώνως πρὸς τὸ εὐαγγέλιο, τὸ δόποιο κηρύττω, **9** γιὰ τὸ δόποιο κακοπαθῶ μέχρι τὸ σημεῖο νὰ εἶμαι δεμένος σὰν κακοῦργος. Ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δὲν δένεται. **10** Γι' αὐτὸν γιὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὑποφέρω τὰ πάντα, γιὰ νὰ τύχουν καὶ αὐτοὶ σωτηρίας, ποὺ παρέχεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μαζὶ μὲ δόξα αἰώνια. **11** Εἶναι ἀλη-

12 εὶς ὑπομένομεν, καὶ συμβασιλεύσομεν· εἰς ἀρνούμεθα, κάκεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· 13 εἰς ἀπιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἔαυτὸν οὐ δύναται.

14 Ταῦτα ὑπομίμησκε, διαμαρτυρόμενος ἐνώπιον τοῦ Κυρίου μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῆ τῶν ἀκουόντων. 15 Σπουδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. 16 Τὰς δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιύστασο. Ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας, 17 καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γάγγραινα νομήν ἔξει· ὥν ἐστιν Ὅμεναιος καὶ Φιλητός, 18 οἵτινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἀστόχησαν, λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἥδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν τινων πίστιν. 19 Ὁ μέντοι στερεὸς θεμέλιος τοῦ Θεοῦ ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, "Ἐγνω Κύριος τοὺς ὄντας αὐτοῦ, καί, Ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Κυρίου. 20 Ἐν μεγάλῃ δὲ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόνον σκεύη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὀστράκινα, καὶ ἂ μὲν εἰς τιμήν, ἄ δὲ εἰς ἀτιμίαν. 21 Ἐὰν οὖν τις ἐκκαθάρῃ ἔαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ Δεσπότῃ, εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον.

22 Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε, δίωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καθαρᾶς καρδίας. 23 Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας. 24 Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐ δεῖ μάχεσθαι, ἀλλ' ἡπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτικόν, ἀνεξίκακον, 25 ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ἀντιδιαιτιθεμένους, μήποτε δῷ αὐτοῖς ὁ Θεὸς μετάνοιαν εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, 26 καὶ ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ Διαβόλου παγίδος, ἔζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα.

θινὸς ὁ λόγος· ἐὰν δηλαδὴ πεθάναμε μαζί του, καὶ θὰ ζήσωμε μαζί του· 12 ἐὰν πάσχωμε, καὶ θὰ βασιλεύσωμε μαζί του· ἐὰν ἀρνούμεθα, καὶ ἐκεῖνος θὰ μᾶς ἀρνηθῇ· 13 ἐὰν δὲν μένωμε πιστοί, ἐκεῖνος μένει πιστός· ν' ἀρνηθῇ τὸν ἔαυτό του δὲν μπορεῖ.

'Ο σωστὸς ἐργάτης τοῦ εὐαγγελίου καὶ οἱ ψευδοιδάσκαλοι

14 Αὐτὰ νὰ τοὺς ὑπενθυμίζῃς, καὶ νὰ τοὺς ἔξορκίζῃς ἐνώπιον τοῦ Κυρίου νὰ μὴ λογομαχοῦν, πρᾶγμα ποὺ δὲν ὠφελεῖ σὲ τίποτε, ἀλλὰ καταστρέφει αὐτὸὺς ποὺ ἀκούουν. 15 Φρόντισε νὰ παρουσιάσῃς τὸν ἔαυτό σου τέλειο στὸ Θεό, ἐργάτη ἀνεπαίσχυντο (ποὺ δὲν ἔχει λόγους νὰ αἰσχύνεται), ποὺ διδάσκει ὁρθῶς τὸ λόγο τῆς ἀληθείας. 16 Τὶς δὲ ἀσεβεῖς φλυαρίες ἀπόφευγε. Αὐτοὶ δέ, ποὺ ἐπιδίδονται σ' αὐτές, θὰ προκόψουν περισσότερο σ' ἀσέβεια, 17 καὶ ἡ διδασκαλία τους θὰ ἔξαπλωθῇ σὰν γάγγραινα. Μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὁ Ὅμεναιος καὶ ὁ Φιλητός, 18 οἱ δόποιοι ἀστόχησαν ὡς πρὸς τὴν ἀλήθεια μὲ τὸ νὰ λέγουν, ὅτι ἡ ἀνάστασι ἥδη ἔγινε, καὶ ἔτσι ἀνατρέπουν τὴν πίστι μερικῶν. 19 Ἄλλ' ὁ στερεὸς οἶκος τοῦ Θεοῦ στέκεται (δὲν ἀνατρέπεται), καὶ ἔχει αὐτὴ τὴν σφραγίδα καὶ ἐπιγραφή, Προνόησε ὁ Κύριος γιὰ τοὺς δικούς του, καί, Ν' ἀπομακρύνθῃ ἀπὸ τὴν ἀσέβεια καθένας, ὁ δόποιος ὁμοιογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. 20 Σὲ μεγάλο δὲ σπίτι δὲν ὑπάρχουν σκεύη χρυσὰ καὶ ἀσημένια μόνο, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ πήλινα. Καὶ τὰ μὲν εἶναι γιὰ τιμητικὴ χρῆσι, τὰ δὲ γιὰ εὐτελῆ. 21 Ἐὰν λοιπὸν κανεὶς ξεχωρίσῃ τὸν ἔαυτό του ἀπ' αὐτούς, θὰ εἶναι σκεῦος γιὰ τιμητικὴ χρῆσι, ἀγιασμένο καὶ εὔχρηστο στὸν Οἰκοδεσπότη, ἐτοιμασμένο γιὰ κάθε καλὸ ἔργο.

22 Ἐπίσης ν' ἀποφεύγῃς τὶς νεανικές ἀμαρτωλὲς ἥδονές, καὶ νὰ ἐπιδιώκῃς τὸ καλό, τὴν πίστι, τὴν ἀγάπη, τὴν εἰρήνη μ' ἐκείνους ποὺ ἐπικαλοῦνται τὸν Κύριο ἀπὸ καθαρὴ καρδιά (ἀνυποχρίτως καὶ εἰλικρινῶς). 23 Ἐπίσης ν' ἀποφεύγῃς τὶς μωρὲς καὶ ἀνόητες συζητήσεις, διότι ξέρεις, ὅτι γεννοῦν φιλονικίες. 24 Ὁ δὲ δοῦλος τοῦ Κυρίου δὲν πρέπει νὰ φιλονικῇ, ἀλλὰ νὰ εἶναι ἡπιος πρὸς ὅλους, διδακτικός, ἀνεξίκακος, 25 μὲ καλωσύνη διδάσκοντας τοὺς ἀντιθέτους, μήπως τοὺς δώσῃ ὁ Θεὸς μετάνοια γιὰ νὰ ἔλθουν σὲ ἐπίγνωσι τῆς ἀληθείας, 26 καὶ νὰ συνέλθουν καὶ ν' ἀπελευθερωθοῦν ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ Διαβόλου, πιασμένοι ἀπ' αὐτὸν (τὸν δοῦλο τοῦ Κυρίου) γιὰ νὰ κάνουν τὸ θέλημα ἔκείνου (τοῦ Θεοῦ).

3 Τοῦτο δὲ γίνωσκε, ὅτι ἐν ἐσχάταις ἡμέραις ἐνστήσονται καὶ ροὶ χαλεποὶ. 2 Ἐσονται γὰρ οἱ ἀνθρωποὶ φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, βλάσφημοι, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀχάριστοι, ἀνόσιοι, 3 ἀστοργοὶ, ἀσπουδοὶ, διάβολοι, ἀκρατεῖς, ἀνήμεροι, ἀφιλάγαθοι, 4 προδόται, προπετεῖς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι, 5 ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρυημένοι. Καὶ τούτους ἀποτρέπου. 6 Ἐκ τούτων γάρ εἰσιν οἱ ἐνδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας καὶ αἰχμαλωτίζοντες γυναικάρια σεσωρευμένα ἀμαρτίαις, ἀγόμενα ἐπιθυμίαις ποικίλαις, 7 πάντοτε μανθάνοντα καὶ μηδέποτε εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν δυνάμενα. 8 Ὁν τρόπον δὲ Ἰαννῆς καὶ Ἰαμβρῆς ἀντέστησαν Μωυσεῖ, οὗτοι καὶ οὗτοι ἀνθίστανται τῇ ἀληθείᾳ, ἀνθρωποὶ κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, ἀδόκιμοι περὶ τὴν Πίστιν. 9 Ἀλλ' οὐ προκόψουσιν ἐπὶ πλεῖστον. Ἡ γὰρ ἄνοια αὐτῶν ἔκδηλος ἔσται πᾶσιν, ὡς καὶ ἐκείνων ἐγένετο.

10 Σὺ δὲ παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, 11 τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἵα μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις. Οἶους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! Καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. 12 Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. 13 Πονηροὶ δὲ ἀνθρωποὶ καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι.

14 Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, 15 καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ίερὰ γράμματα οἴδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. 16 Πᾶσα Γραφὴ θεόπνευστος καὶ ὡφέλιμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπανόρθωσιν, πρὸς παιδείαν

Καιροὶ χαλεποί, χαρακτῆρες ἄθλιοι

3 Νὰ ξέρης δὲ τοῦτο, ὅτι κατὰ τοὺς ἐσχάτους χρόνους θὰ παρουσιασθοῦν φοβερὲς καταστάσεις. 2 Διότι οἱ ἀνθρωποὶ θὰ εἶναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, ἀλαζόνες, ὑπερήφανοι, ὑβρισταί, ἀνυπάκουοι στοὺς γονεῖς, ἀχάριστοι, ἀσεβεῖς, 3 ἀστοργοὶ, ἀδιάλλακτοι, διαβολεῖς, ἀσωτοὶ, ἀγριοὶ, ἀφιλάγαθοι, 4 προδότες, αὐθάδεις, φουσκωμένοι ἀπὸ ἐγωισμό. Θ' ἀγαποῦν τὶς ἥδονες καὶ ὅχι τὸ Θεό, 5 θὰ κρατοῦν τὸν τύπο τῆς Θρησκείας, ἐνῷ τὴν δύναμι της (ποὺ ἐκδηλώνεται σὲ ἔργα) θὰ ἔχουν ἀρνηθῆ. Ἀπόφευγε καὶ αὐτούς. 6 Ἀπ' αὐτοὺς δὲ εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ εἰσχωροῦν στὰ σπίτια καὶ αἰχμαλωτίζουν γυναικάρια φορτωμένα μὲ σωροὺς ἀμαρτιῶν, ποὺ παρασύρονται ἀπὸ κάθε λογῆς ἐπιθυμίες, 7 ποὺ πάντοτε μαθαίνουν καὶ ποτὲ δὲν μποροῦν νὰ φθάσουν στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ καλοῦ (στὴν ἀσκησὶ τῆς ἀρετῆς). 8 Ὁπως δὲ ὁ Ἰαννῆς καὶ ὁ Ἰαμβρῆς ἀντιστάθηκαν στὸ Μωυσῆ, ἔτσι καὶ αὐτοὶ ἀντιστέκονται στὸ καλό. Ἀνθρωποὶ τελείως διεφθαρμένοι στὸ μυαλό, ἀνάξιοι τῆς Πίστεως. 9 Ἀλλὰ δὲν θὰ προκόψουν περισσότερο. Διότι ἡ ἀφροσύνη τους θὰ γίνη ὀλοφάνερη σὲ ὅλους, ὅπως ἔγινε καὶ ἡ ἀφροσύνη ἐκείνων.

Διωγμοὶ τῶν εὐσεβῶν, κακὴ πρόδοις τῶν ἀσεβῶν

10 Ἀλλὰ σὺ ἔχεις παρηκολουθήσει τὴν διδασκαλία μου, τὴν διαγωγή, τὴν καλὴ διάθεσι¹, τὴν εὐσπλαγχνία, τὴν συμπάθεια, τὴν ἀγάπη, τὴν ὑπομονή, 11 τοὺς διωγμούς, τὰ παθήματα, ὅπως αὐτὰ ποὺ μοῦ συνέβησαν στὴν Ἀντιοχεία, στὸ Ἰκόνιο, στὰ Λύστρα. Τί διωγμοὺς ὑπέφερα! Καὶ ἀπ' ὅλους μὲ γλύτωσε ὁ Κύριος. 12 Ἀλλὰ καὶ ὅλοι, ὅσοι προσπάθουν νὰ ζοῦν εὐσεβῶς, ὅπως θέλει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, θὰ διωχθοῦν. 13 Πονηροὶ δὲ ἀνθρωποὶ καὶ ἀπατεῶντες θὰ προκόπτουν, ἀλλὰ πρὸς τὸ χειρότερο. Θὰ πλανοῦν, ἀλλὰ καὶ θὰ πλανῶνται.

Προτροπὴ πρὸς τὸν Τιμόθεο γιὰ σταθερότητα

14 Σὺ ὅμως νὰ μένης σ' αὐτά, τὰ ὅποῖα ἔμαθες καὶ γιὰ τὰ ὅποῖα βεβαιώθηκες. Διότι ξέρεις ἀπὸ ποιόν ἔμαθες, 15 καὶ διότι ἀπὸ μικρὸ παιδὶ γνωρίζεις τὰ ίερὰ γράμματα, τὰ ὅποῖα δύνανται νὰ σὲ κάνουν σιφὸ πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό. 16 Ὅλη ἡ Γραφὴ εἶναι θεόπνευστη καὶ ὡφέλιμη γιὰ διδασκαλία, γιὰ ἔλεγχο, γιὰ

τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, 17 ὥνα ἄρτιος ἢ ὁ τοῦ Θεοῦ ἀνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἔξηρτισμένος.

4 Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, 2 κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι εὐκαίρως ἀκαίρως, ἔλεγξον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον, ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδαχῇ. 3 Ἐσται γὰρ καιρὸς ὅτε τῆς ὑγιαινούστης διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἴδιας ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους κυνηθόμενοι τὴν ἀκοήν. 4 Καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται. 5 Σὺ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον.

6 Ἐγὼ γὰρ ἥδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. 7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἡγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν Πίστιν τετήρηκα. 8 Λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής, οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἡγαπητούσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

9 Σπουδασον ἐλθεῖν πρός με ταχέως. 10 Δημᾶς γάρ με ἐγκατέλιπεν ἀγαπήσας τὸν ιῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην, Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. 11 Λουκᾶς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μᾶρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ ἔστι γάρ μοι εὑχρηστος εἰς διακονίαν. 12 Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφεσον. 13 Τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρῳάδι παρὰ Κάρπω, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας.

διόρθωσι, γιὰ διαπαιδαγώγησι στὴν ἀρετή, 17 ὥστε ὁ ἀνθρωπος τοῦ Θεοῦ νὰ εἶναι τέλειος, καταρτισμένος γιὰ κάθε καλὸ ἔργο.

"Εντονες προτροπὲς γιὰ τὴν κήρυξι τοῦ λόγου

4 Γι' αὐτὸ ἐγὼ σὲ ἔξορκίζω ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ποὺ μέλλει νὰ κρίνῃ ζωντανοὺς καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐνδοξη παρουσία καὶ βασιλεία του. 2 Κήρυξε τὸ λόγο, δίδαξε σὲ χρόνο εὐχαριστίας καὶ μὴ εὐχαριστίας, ἔλεγξε, ἐπίπληξε, παρηγόρησε μὲ ὅλη τὴν ὑπομονή σου καὶ μὲ κάθε τρόπο διδασκαλίας. 3 Θὰ ἔλθῃ δὲ καιρός, ποὺ δὲν θ' ἀνέχωνται τὴ σωστὴ διδασκαλία, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὶς ἐπιθυμίες τους θὰ μαζεύουν γύρω τους ἐνα σωρὸ διδασκάλους, καὶ ἀκούονταις θὰ αἰσθάνωνται γαργαλισμὸ στ' αὐτιά τους. 4 Ναί, θ' ἀποστρέψουν τὰ αὐτιά τους ἀπὸ τὴν ἀλήθεια, καὶ θὰ τραποῦν πρὸς τοὺς μύθους. 5 Ἀλλὰ σὲ πρόσεχε σὲ ὅλα, κακοπάθησε, ἔργάσου ως κήρυξ τοῦ εὐαγγελίου, ἐκτέλεσε τὴ διακονία σου.

Λόγοι τοῦ Παύλου ἐν ὅψει τοῦ τέλους του

6 Ἐγὼ δὲ πλέον βρίσκομαι στὸ τέλος, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἀναχωρήσεώς μου (ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμο) ἔφθασε. 7 Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ ἀγωνίσθηκα, τὸ δρόμο τελείωσα, τὴν Πίστιν φύλαξα. 8 Λοιπὸν μὲ περιμένει ὁ δίκαιος στέφανος, τὸν ὅποιο θὰ μοῦ ἀποδώσῃ ὁ Κύριος ἐκείνη τὴν ἡμέρα, ὁ δίκαιος κριτής. Καὶ ὅχι μόνο σὲ μένα, ἀλλὰ καὶ σ' ὅλους, ὅσοι μὲ πόθο περιμένουν τὴν ἐνδοξη παρουσία του.

Ο Παῦλος καλεῖ κοντά του τὸν Τιμόθεο

9 Φρόντισε νὰ ἔλθῃς σὲ μένα γρήγορα. 10 Διότι ὁ Δημᾶς ἀγάπησε τὸν παρόντα κόσμο καὶ μὲ ἐγκατέλειψε καὶ πῆγε στὴ Θεσσαλονίκη. Ο Κρήσκης πῆγε στὴ Γαλατία, ὁ Τίτος στὴ Δαλματία. 11 Μαζί μου εἶναι μόνον ὁ Λουκᾶς. Νὰ παραλάβῃς τὸ Μᾶρκο καὶ νὰ τὸν φέρῃς μαζί σου. Διότι μοῦ εἶναι χρήσιμος γιὰ νὰ βοηθῇ. 12 Τὸν Τυχικὸν δὲ τὸν ἔστειλα στὴν Ἐφεσον. 13 Ἐρχόμενος φέρε τὸ πανωφόρι, ποὺ ἄφησα στὴν Τρῳάδα στὸν Κάρπο, καὶ τὰ βιβλία, προπάντων τὰ γραμμένα σὲ μεμβράνες.

Μερικὲς εἰδήσεις καὶ δοξολογία

14 Ὁ Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· 15 ὃν καὶ σὺ φυλάσσου· λίαν γάρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις. 16 Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδείς μοι συμπαρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον. Μὴ αὐτοῖς λογισθείη. 17 Ὁ δὲ Κύριος μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με, ἵνα δι’ ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ καὶ ἀκούσῃ πάντα τὰ ἔθνη. Καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. 18 Καὶ ῥύστεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου ποιηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον· ὡς ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν·

19 Ὅτισκαν καὶ Ἀκύλαν καὶ τὸν Ὄνησιφόρου οἶκον.

20 Ὅτιστος ἔμεινεν ἐν Κορίνθῳ, Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλήτῳ ἀσθενοῦντα. 21 Σπουδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν.

Ἄσπαζεται σε Εὔβουλος καὶ Πούδης καὶ Λίνος καὶ Κλαυδία καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ἡ χάρις μεθ' ὑμῶν. ἀμήν.

14 Ὁ Ἀλέξανδρος δὲ κατεργαστῆς τῶν μετάλλων πολλὰ κακὰ μοῦ προξένησε. Ἡς τοῦ ἀποδώση ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα του. 15 Νὰ φυλάγεσαι καὶ σὺ ἀπ’ αὐτόν. Διότι πολὺ ἀντέδρασε στοὺς λόγους μας. 16 Στὴν πρώτη δίκη μου κανεὶς δὲν μοῦ συμπαραστάθηκε, ἀλλ’ ὅλοι μὲ ἐγκατέλειψαν. Ἡς μὴ τοὺς καταλογισθῆ. 17 Ὁ Κύριος ὅμως παρουσιάσθηκε σὲ μένα καὶ μὲ ἐνδυνάμωσε, γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀπὸ μένα (μὲ τὴν ἡρωικὴ στάσι μου στὸ δικαστήριο) ὡς ἀληθινὸ τὸ κήρυγμα καὶ νὰ μάθουν ὅλοι οἱ ἔθνικοί. Ἔτσι γλύτωσα ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ λέοντος. 18 Καὶ θὰ μὲ γλυτώσῃ ὁ Κύριος ἀπὸ κάθε κακὸ ἔργο καὶ θὰ μὲ σώσῃ γιὰ τὴ βασιλεία του τὴν ἐπουράνια. Σ’ αὐτὸν ἄς εἶναι ἡ δόξα στοὺς ἀπεράντους αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἐπίλογος

19 Δῶσε χαιρετισμοὺς στὴν Πρίσκα καὶ στὸν Ἀκύλα καὶ στὴν οἰκογένεια τοῦ Ὄνησιφόρου.

20 Ὅτιστος ἔμεινε στὴν Κόρινθο, καὶ τὸν Τρόφιμο ἀφησα στὴ Μίλητο ἀσθενῆ. 21 Φρόντισε νὰ ἐλθῃς πρὶν ἀπὸ τὸ χειμῶνα.

Σοῦ στέλνει χαιρετισμοὺς δὲ Εὔβουλος καὶ δὲ Πούδης καὶ δὲ Λίνος καὶ δὲ Κλαυδία καὶ ὅλοι οἱ ἀδελφοί.

22 Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς νὰ εἶναι μαζὶ μὲ τὸ πνεῦμα σου.

Ἡ χάρις νὰ εἶναι μαζί σας. Ἀμήν.